

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอุทธรณ์คำสั่งที่มีใช้โทษทางวินัยและการร้องทุกข์กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำการใดๆที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศหรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือของส่วนงาน ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดลให้เกิดความเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหิดล

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามประกาศมหาวิทยาลัย และให้รวมถึงโครงการจัดตั้งส่วนงานอื่นที่จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามประกาศมหาวิทยาลัย และให้รวมถึงหัวหน้าโครงการจัดตั้งส่วนงานอื่นที่จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนักศึกษา

“ประธาน” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนักศึกษา

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การอุทธรณ์การให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวข้องหรือกระทบสิทธิโดยตรงต่อนักศึกษาที่มีใช้คำสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา

“การร้องทุกข์” หมายความว่า การร้องทุกข์ของนักศึกษากรณีที่เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำการใด ๆ โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

ข้อ ๔ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์เรื่องใดที่มีข้อบังคับกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควรและถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนักศึกษา

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของนักศึกษาคณะหนึ่ง ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย เป็นประธาน
 - (๒) ผู้แทนสภาคณาจารย์ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
 - (๓) ผู้อำนวยการกองบริหารการศึกษาหรือผู้แทน เป็นกรรมการ
 - (๔) ผู้อำนวยการกองกฎหมายหรือผู้แทน เป็นกรรมการและเลขานุการ
- กรรมการตาม (๒) ต้องมาจากต่างส่วนงานกัน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งเห็นสมควรคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ ประธานมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่ประธานพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานเดิมพ้นจากตำแหน่ง กรณีที่ยังมิได้แต่งตั้ง ให้ประธานเดิมปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่แทนภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีประธานให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยเรื่องที่อยู่อาศัยและเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของนักศึกษา ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๑ การอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น และให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันได้รับทราบคำสั่ง

ถ้านักศึกษาผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งและผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่แจ้งคำสั่งทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ ณ ที่อยู่ของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งและส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่านักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่านักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์และแสดงให้เห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงลายมือชื่อ ส่วนงานที่สังกัดและที่อยู่ของนักศึกษาผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้านักศึกษาผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานโดยตรง ทั้งนี้ต้องก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิ ขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาความจำเป็นเป็นเรื่องราวๆ ไป

กรณีการขอคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคแรก หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำบุคคลโดย ไม่ระบุชื่อบุคคลก็ได้

ข้อ ๑๕ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่อุทธรณ์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำที่ถูกอุทธรณ์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา กับ ผู้กล่าวหาหรือผู้มีคำสั่ง

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านคณะกรรมการนั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือ อุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องที่ อุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีได้ขอถอนตัว ให้กรรมการอื่นพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่า ข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ กรรมการผู้ถูกคัดค้านจะร่วมพิจารณาในเรื่องนั้นไม่ได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการที่ร่วมพิจารณาได้

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์ ให้ทำหนังสือถึงประธาน โดยการยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์จะยื่นหรือ ส่งต่อประธานโดยตรง หรือผ่านหัวหน้าส่วนงานที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์สังกัดก็ได้ และให้หัวหน้าส่วนงานนั้น ดำเนินการตามข้อ ๑๗

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่น ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์ และ ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย และให้ถือ วันที่ได้รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ ออกไปรับฝากเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ และเมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการออกไปรับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว นักศึกษาผู้อุทธรณ์อาจยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือ เอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยในเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธาน

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนงานได้รับหนังสืออุทธรณ์หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เสนอ ไปยังประธานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือหรือเอกสาร

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะขอถอนเรื่องอุทธรณ์ ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน เมื่อได้ถอนเรื่องแล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์รายใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการอาจขอให้ส่วนงาน หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ชี้แจง หรือจัดส่ง หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งอาจเชิญมาให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ในกรณีที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งถูกต้องแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม กับความผิดประการใด ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรแก้ไขคำสั่งหรือดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีนักศึกษาถูกคำสั่งในการกระทำ ที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อนักศึกษาคคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ แม้นักศึกษาคคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันกับกรณีของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ ให้มีมติให้นักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณา ให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้แจ้งผู้มีอำนาจออกคำสั่ง เพื่อดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการโดยเร็ว และแจ้งสภามหาวิทยาลัย และนักศึกษาผู้อุทธรณ์เพื่อทราบ

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๔ เมื่อนักศึกษาเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำการใด ๆ โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับหัวหน้าส่วนงานที่สังกัดหรือผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ให้นักศึกษาผู้นั้นยื่นหนังสือขอปรึกษาหารือต่อหัวหน้าส่วนงานที่สังกัด

เมื่อหัวหน้าส่วนงานได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนงานนั้น ดำเนินการให้มีการปรึกษาหารือกับนักศึกษาผู้นั้น เพื่อแก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจให้เกิดความเป็นธรรมหรือให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่รับหนังสือ

หากหัวหน้าส่วนงานไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามวรรคสอง หรือมีการปรึกษาหารือแล้ว นักศึกษาไม่พอใจผลการปรึกษาหารือ ก็ให้นักศึกษาผู้นั้นร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่พ้นระยะเวลาตามวรรคสอง หรือภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับผลการปรึกษาหารือ ตามแต่กรณี

ข้อ ๒๕ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการร้องทุกข์ทั้งแสดงเหตุผลในการร้องทุกข์ว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่หรือการกระทำใดๆ โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศหรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน พร้อมความประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของนักศึกษาผู้ร้องทุกข์ตามแบบที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ คำร้องทุกข์ ให้ส่งถึงประธาน ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) โดยการยื่นคำร้องทุกข์ต่อประธานโดยตรงผ่านระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย หรือผ่านหัวหน้าส่วนงานที่นักศึกษาผู้ร้องทุกข์สังกัด และให้หัวหน้าส่วนงานส่งคำร้องทุกข์ไปยังประธานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องทุกข์

ในกรณีที่มิพื่อนำคำร้องทุกข์มายื่น ให้ผู้รับคำร้องทุกข์ออกไปรับ และลงทะเบียนรับคำร้องทุกข์ไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับคำร้องทุกข์

(๒) โดยการส่งคำร้องทุกข์ทางอิเล็กทรอนิกส์ในช่องทางที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

(๓) โดยการส่งคำร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ออกไปรับฝากเป็นวันยื่นคำร้องทุกข์ และให้ผู้รับคำร้องทุกข์ส่งถึงประธานโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๒๗ นักศึกษาผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน เมื่อได้ถอนเรื่องแล้วการพิจารณาร้องทุกข์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๒๘ การคัดค้านกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าคำร้องทุกข์เรื่องใดไม่ใช่เรื่องที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามข้อ ๒๔ ให้แจ้งมติให้นักศึกษาผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็วทั้งนี้ภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับคำร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องทุกข์

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลาตามวรรคแรก ให้เสนอขยายระยะเวลาดำเนินการต่ออธิการบดีได้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการอาจขอให้ส่วนงาน หน่วยงาน นักศึกษาผู้ร้องทุกข์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจง หรือจัดส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งอาจเชิญมาให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วเสร็จ ให้พิจารณามีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ใช่การกระทำที่ทำให้นักศึกษาผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรม และเป็นกรกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นเหตุให้นักศึกษาผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือกฎอื่นของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน ให้มีมติ เสนอให้ผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการแก้ไขหรือยกเลิกการกระทำนั้น

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเพิ่มเติมจากเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการทำความเข้าใจความเห็นเสนอผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบไว้ในมติ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานต่อไป

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการมีมติประการใดแล้ว ให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานปฏิบัติตามมตินั้น และแจ้งให้นักศึกษาผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

กำหนดให้มีข้อบังคับเพื่อวางหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการดำเนินการของมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา นอกเหนือจากการจัดการศึกษา การเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร ฯลฯ แล้ว ยังมีส่วนการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ การบริหารให้เกิดหลักประกันสิทธิของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นการแสดงถึงการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามกรอบมาตรฐานการบริหารการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX) และความเป็นธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัย จึงควรที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยจะสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ หากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการใช้อำนาจหน้าที่หรือกระทำใดๆ โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องออกเป็นข้อบังคับฉบับนี้